

РЕШЕНИЕ

№ 6188

гр. София, 26.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 34 състав,
в публично заседание на 27.09.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Тафров

при участието на секретаря Мая Миланова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **779** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.156 и сл. от ДОПК.

Образувано е по жалба от „ПИ ЕНД ТИ СЪРВИС“ ООД, ЕИК[ЕИК], с адрес за кореспонденция [населено място], [улица], вх. Г, ет. 1, ап. 1 и електронен адрес: [електронна поща], чрез адв. Б. П. П., срещу Ревизионен акт /РА/ №Р-22220319000787-091-001/19.08.2020г., издаден от Р. Р. Б. – орган, възложил ревизията и Е. М. И.-Г. – ръководител на ревизията, частично потвърден с Решение №1789/25.11.2020г. на Директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ (ОДОП)–С. в частта по ЗДДС за допълнително начислен ДДС във връзка с непризнати вътреобщностни доставки (ВОД).

Жалбоподателят счита РА в обжалваната му част за незаконосъобразен и неправилен. Излага съображения за неправилност на извода на ревизиращият екип, че не са налице доказателства за извършени тристранни операции за периода 01.10.2018г. – 30.12.2018г. в които дружеството жалбоподател е бил посредник като счита, че в случая са налице предпоставките по чл.9 от ППЗДДС и чл.15 от ЗДДС които дружеството е изпълнило. Твърди, че като доставчик е действал добросъвестно и е представил всички необходими доказателства в хода на ревизионното производство, като е спазил закона /ЗДДС/ и правилника ППЗДДС. По изложените съображения се иска отмяна на РА в оспорената му част като неправилен и

незаконосъобразен.

Ответникът- Директора на Дирекция ОДОП–гр.С.,чрез процесуален представител юрк.Б.,изразява становище за неоснователност на жалбата и моли да бъде отхвърлена.Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на СГП счита жалбата за неоснователна.

Съдът,като взе предвид събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Със Заповед за възлагане на ревизия №Р-22220319000787-020-001/07.02.2019 г., връчена на 18.02.2019 г., издадена от Р. Р. Б., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., /оправомощена, съгласно Заповед №РД-01-803 от 07.06.2017г./, е възложено извършването на ревизия на „ПИ ЕНД ТИ СЪРВИС“ООД за определяне на задълженията по ЗДДС за периодите от 01.10.2018г. до 31.12.2018г.Със Заповеди за изменение на ЗВР№Р-22220319000787-020-002 от 17.04.2019г. и №Р-22220319000787-020-003 от 09.05.2019 г. Срокът е продължен до 17.07.2019г.

На основание чл. 34 от ДОПК производството е спряно със Заповед №Р-22220319000787-023-001/05.07.2019 г., поради открити административни процедури за обмен на информация между компетентните органи на Република България, Х. и Италия, съгласно Регламент на /ЕС/ №904/2010 на Съвета от 07 октомври 2010г. относно административното сътрудничество и борбата с измамите в областта на данъка върху добавената стойност /Регламент на /ЕС/ №904/2010/. На основание чл. 35 от ДОПК производството е възобновено със Заповед №Р-22220319000787-143-001/04.02.2020г.

С цел установяване на факти и обстоятелства от значение за данъчното облагане и на основание чл. 37, ал. 3, чл. 53 и чл. 56, ал. 1 от ДОПК на ревизираното лице е връчено искане за представяне на документи и писмени обяснения от задълженото лице /ИПДПОЗЛ/ с изх. №Р-22220319000787-040-001/18.02.2019г.От ревизираното лице са представени изисканите документи, подробно описани в РД.

През ревизирия период дружеството е извършвало дейност – по отдаване под наем на автомобили.

В хода на ревизионно производство се установява, че дружеството е декларирало тристранни операции с данъчна основа в общ размер на 1 000 798,23 лв. Получатели в тристранните операции са: VARRIALE ALFREDO IT04141730160, L. CARS AND YACHTS SRL, IT05356150655 и TL MACINE, IT09015211213.След справка в информационната система на НАП-„VIES работен режим“ относно валидност на VIN номерата на контрагентите е установено, че са валидни.С цел установяване декларираните доставки и участието на ревизираното дружество, като посредник в тристранна операция при извършена предходна ревизия е изпратено запитване до Италия за получателя по доставките IT04141730160,VARRIALE ALFREDO.Получен е отговор VAT_BG_030412_IT_3139-car_20190611_AF_RI_ R,със следното съдържание:„Данъчните органи посетиха адреса на управление, но не намериха

никого. От данъчния регистър се разбира, че компанията трябва да има друг офис в Боскорéal; В последствие данъчните служители се опитаха да направят данъчно посещение на това място, но намериха друга компания AD RENT SRLS (IT05752240654) без връзка с г-н Varriale. На 07.10.2019 г. дружеството е deregистрирано от базата данни на VIES. "Получена е молба VAT_IT_BG-178604-1/20/BC_BG_032705_20200612_AF_RI, съгласно която: „Справка в данъчния регистър показва, че данъчното седалище на едноличното дружество е „адрес липсва, Б.“. Същото „...е прехвърлило местожителството в чужбина, регистрирано в Регистър за регистрирани в чужбина италиански лица от 02.02.2018г. Въпросната компания представя рискови профили, характерни за фирми фигуранти, не подава ДДС и интрастат декларации, въпреки големия обем вътрешнообщностни покупки“.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ №Р-22220319000787-092-001/17.06.2020г., връчен на 22.07.2020г. Срещу констатациите на РД е подадено писмено възражение по реда на чл. 117, ал. 5 от ДОПК с вх. №53-00-2025/04.08.2020г., прието за процесуално допустимо, а разгледано по същество за неоснователно.

Ревизията приключва с РА №Р-22220319000787-091-001 от 19.08.2020г., издаден от Р. Р. Б., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С. – орган, възложил ревизията, и Е. М. И.-Г., на длъжност главен инспектор по приходите в ТД на НАП С. – ръководител на ревизията. РА е връчен по реда на чл. 29, ал. 4 от ДОПК, във връзка с чл. 30, ал. 6 от ДОПК на 08.09.2020 г.

С РА са установени допълнителни задължения по ЗДДС общо в размер на 244 246,25 лв. и лихви за забава в размер на 39 901,71 лв.

Депозирана е жалба вх. №53-03-2602 от 21.09.2020 г. по регистъра на ТД на НАП С. и вх. №23-22-1462 от 25.09.2020 г. по регистъра на дирекция ОДОП С. от „ПИ ЕНД ТИ СЪРВИС“ ООД, ЕИК[ЕИК] срещу РА до Директора на Дирекция ОДОП–С. Издадено е Решение №1789/25.11.2020г., с което Директорът на Дирекция ОДОП–С. е изменил Ревизионен акт №Р-22220319000787-091-001/19.08.2020г. в оспорената част, като установения с РА резултат по ЗДДС за данъчен период м. 12.2018г. в размер на 193 125,02 лв., е определил на 89 961,52 лв., ведно със съответните лихви. Потвърдил е РА ,в частта на допълнително установените задължения по ЗДДС за данъчни периоди м. 10.2018 г. и м. 11.2018 г., ведно със съответните лихви.

Решението е връчено на дружеството на 02.12.2020г., видно от приложеното удостоверение за връчване по електронен път./л.22/Жалбата срещу потвърдената част на РА е подадена чрез Директора на Дирекция ОДОП– С. на 14.12.2020г. чрез пощенски оператор.

За установяване на обективната истина по делото и проверка на спорните обстоятелства, съдът по искане на жалбоподателя е допуснал съдебно-счетоводна експертиза. Експертизата е извършена на база документите по делото. От

заклучението на експерта С.К. (лист 345-355 по делото) се установява, че: „VARRIALE ALFREDO“ е платил всички фактури на „ПИ ЕНД ТИ С.“ за данъчният период октомври–декември 2018г. Процесите фактури са регистрирани в хронологичните ведомости на синтетичните и аналитични счетоводни сметки на „ПИ ЕНД ТИ СЪРВИС“ ООД. Заклучението е прието в о.с.з на 27.09.2022г. и не е оспорено от страните. Съдът кредитира заклучението на вещото лице.

При така установената фактическа обстановка съдът направи следните правни изводи:

Жалбата е допустима. Същата е подадена в срока по чл.156 ал.1 от ДОПК от лице с правен интерес, насочена е срещу РА в неотменената му от решаващия орган част, който от своя страна се е произнесъл в срока по чл.155 ал.1 от ДОПК.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

При извършване на служебната проверка по [чл. 160, ал. 2 от ДОПК](#) съдът констатира, че ревизията е възложена от компетентен орган, видно от приложената Заповед №РД-01-803 от 07.06.2017г. на Директора на ТД на НАП-С. и е приключила в определения срок. РА изхожда от компетентни органи по чл.119 ал.2 от ДОПК – възложителят на ревизията и ръководителят на същата, определен със ЗВР №Р-22220319000787-020-001/07.02.2019г.

РА е обективиран в писмена форма при спазване на изискванията по чл.120 ал.1 от ДОПК и е подписан от издателите си с квалифицирани електронни подписи, /л.55 и сл./ като неразделна част от същия е издаденият РД.

По материалната законосъобразност на ревизионния акт.

С РА в частта му по ЗДДС, която е предмет на оспорване, на дружеството – жалбоподател допълнително е начислен ДДС в размер 140982,75 лв., ведно с прилежащи лихви в размер 28 069,05 лв., поради непризнати ВОД на стоки за клиент VARRIALE ALFREDO – Р.Италия, за периода 01.10.2018г. – 31.12.2018г. по фактури: №599/29.10.2018г., №605/14.11.2018г., №606/14.11.2018г., №607/14.11.2018г., №608/19.11.2018г., №610/01.12.2018г., №611/11.12.2018г., №612/11.12.2018г., №613/12.12.2018г., №614/12.12.2018г., №620/27.12.2018г., №621/27.12.2018г., №622/27.12.2018г. Не е спорно, че РЛ разполага с фактури, издадени от прехвърлителите по декларираните от него тристранни операции; разполага с фактури, издадени от него в качеството му на посредник към придобивашото дружество по декларираните тристранни операции; разполага с VIES декларации за съответния данъчен период, в който сделките са декларирани. Спорен е въпросът дали разполага с писмени потвърждения от придобивашото дружество относно получаването на стоките.

Съдът счита, че РА в оспорената му, потвърдена от решаващия орган част е издаден в съответствие с материалния закон поради следното:

Съгласно чл. 15 от ЗДДС тристранна операция е доставката на стоки между три регистрирани за целите на ДДС лица в три различни държави членки А, Б и В, за които са налице едновременно следните условия: 1. регистрирано лице в държава

членка А /прехвърлител/ извършва доставка на стока на лице, регистрирано в държава членка Б /посредник/, което след това извършва доставка на тази стока на лице, регистрирано в държава членка В /придобиващ/; 2. стоките се транспортират директно от А до В; 3. посредникът не е регистриран за целите на ДДС в държавите членки А и В; 4. придобиващият начислява ДДС като получател по доставката. При осъществяване на тристранна операция прехвърлителят извършва вътреобщностна доставка /ВОД/ към посредника, която доставка е облагаема с нулева ставка. Посредникът извършва вътреобщностно придобиване /В./ в държавата членка В /там където стоките пристигат, в случая Италия /. Съгласно чл.62, ал. 5 от ЗДДС мястото на изпълнение на В. няма да е на територията на Р. България /в съответствие с чл. 62, ал. 2 от ЗДДС/, а в случая ще е на територията на Италия, ако са налице следните условия: - българският посредник придобива стоките под идентификационния си номер по чл. 94, ал. 2; - българският посредник осъществява последваща доставка на стоките до италианската, фирма-придобиваща в тристранната операция; - българският посредник издава фактура за доставката до италианската, фирма, отговаряща на изискванията на чл.114 от ЗДДС, в която посочва, че е посредник в тристранна операция и че данъкът по доставката се дължи от фирма-придобиваща стоките. В тези случаи, съгласно чл.114, ал. 3, във фактурата като основание за неначисляване на данъка се посочва „чл.28с(Е)(3)77/388/Е.” българският посредник декларира доставката до италианската, фирма във VIES –декларацията за съответния данъчен период. Ако изброените условия са налице, то мястото на изпълнение ще е в Италия, съгласно чл. 17, ал. 3 от ЗДДС и българският посредник се освобождава от облагане на ВОД, тъй като данъкът ще се дължи от придобиващия. По този начин данъчната тежест/данъчните приходи/ се прехвърлят в държавата членка на крайното потребление. Съгласно постоянната практика на СЕС освобождаването на вътреобщностната доставка на дадена стока става приложимо само когато правото на разпореждане като собственик с тази стока е прехвърлено на приобретателя и продавачът докаже, че посочената стока е изпратена или транспортирана в друга държава членка и че вследствие на това изпращане или транспортиране, същата стока е напуснала физически територията на държавата членка на доставката - Решение по делото Teleos и др., точка 42, Решение по делото Twoh I., точка 23, Решение по делото R., точка 41 и Решение от 16 декември 2010 г. по дело Euro Tyre H., C-430/09, точка 29. Тоест, за да се квалифицира една сделка като вътреобщностна доставка на стоки и следователно като освободена от ДДС, е необходимо да са изпълнени три условия: 1/ прехвърляне на правомощието за разполагане със съответната стока на името на собственика; 2/ физическо преместване на стоките от една държава членка в друга и 3/ придобиващото ги лице да е данъчнозадължено лице. Разпоредбата на чл. 62, ал. 5 ЗДДС точно транспонира чл. 42 от Директива 2006/112 ЕО на Съвета относно общата система на данъка върху добавената стойност. Материалноправната предпоставка, която следва да е налице, за да се приеме, че мястото на вътреобщностното придобиване на стоки е мястото, където завършва изпращането или превозът на стоките за лицето, което ги придобива, е да е доказано осъществяването на вътреобщностно придобиване за целите на последваща доставка на територията на държавата-членка, за която получателят, е определен като платеща на ДДС. Според решението на СЕС от 19 април 2018 г. по дело C-580/16, Firma Hans Böhler KG, т. 46 съгласно член 42, буква а) от Директивата за ДДС междинното придобиващо лице трябва да докаже, че е придобило стоките за

целите на последваща доставка на територията на държавата членка, определена в съответствие с член 40 от Директивата за ДДС, за която получателят на доставката е определен като платеща на ДДС в съответствие с член 197 от посочената директива. В т. 49 и т. 50 от същото решение СЕС приема, че това материално правно условие подлежи на доказване и не е формално за разлика от условието по член 42, буква б). Според член 141 от директивата всяка държава-членка взема специални мерки, за да гарантира, че ДДС не се начислява върху вътреобщностните придобивания на стоки на нейна територия, извършени в съответствие с член 40, когато са изпълнени предвидените за това условия. Доколкото в директивата ДДС липсват конкретни разпоредби относно доказателствата, които данъчно задължените лица следва да представят, за да се ползват от освобождаване от ДДС, в правомощията на държавите членки в съответствие с чл. 131 от нея е да регламентират в националните законодателства документите, необходими за доказване осъществяването на ВОД и В.. Принципът на правна сигурност, следствие на който е принципът на защита на оправданите правни очаквания, изисква правните норми да бъдат ясни, от една страна, и от друга – прилагането им да е предвидимо /т. 27 и т. 28 от решение на СЕС от 9 октомври 2014 г. по дело С-492/13, „Т.“, т. 49 от решение на СЕС от 27 септември 2007 г. по дело С-409/04, Teleos/.От изложеното следва, че в съответствие с чл. 131 от Директива 2006/112 ЕО българският законодател е регламентирал документите, които следва да бъдат представени от посредника в тристранната операция, за да докаже, че е осъществено В., а това са документите изброени в чл. 9, ал. 2 ППЗДДС към който препраща ал. 6 на чл. 62 от закона.

От страна на ревизиращия екип е оспорено наличието на документи по чл. 9, ал. 2, т. 4. ППЗДДС /ДВ, бр. 10 от 2011 г., в сила от 01.02.2011 г./, приложим за процесните периоди от време, а именно писмено потвърждение от придобиващия в тристранната операция, удостоверяващо, че стоките са получени, в което са посочени дата и място на получаване, вид и количество на стоката, вид, марка и регистрационен номер на превозното средство, с което е извършен транспортът, име на лицето, предало стоките.Органите по приходите /ОП/ са приели , че не са изпълнени изискванията на чл. 15 от ЗДДС и че по процесните фактури не е налице осъществени тристранни операции. ОП са се позовали на обстоятелствата, че придобиващият контрагент VARRIALE ALFREDO – Р.Италия, участва в измамни схеми, не е декларирани вътреобщности придобивания и не е установен на посоченият адрес.В конкретния случай не е спорно, че доставчикът „ПИ ЕНД ТИ СЪРВИС“ ООД, ЕИК[ЕИК] е регистрирано за целите на ДДС лице в България, а получателят IT04141730160, VARRIALE ALFREDO било е регистрирано за целите на ДДС лице в друга държава-членка, а именно Р.Италия .

Настоящият състав приема,че липсват по делото документи,доказващи предаването на стоките от транспортната фирма-„I. transport“Co s.l.r. на VARRIALE ALFREDO – Р.Италия, посочена във фактурите като получател, поради което не може да се приеме, че е доказано осъществяването на В. от този получател, при който правото на разпореждане като собственик със стоките е прехвърлено на лицето, придобиващо стоките , за да ги използва за собствените си облагаеми сделки в третата страна – членка /Италия/.Условията и документите, които посредникът в тристранната операция следва да представи, за да бъде освободен от заплащане на ДДС, са

регламентирани ясно в закона и правилника/**дата и място на получаване, вид и количество на стоката, вид, марка и регистрационен номер на превозното средство, с което е извършен транспортът, име на лицето, предало стоките**/ и жалбоподателят е можел да се снабди с тях, полагайки добросъвестно грижа за собствените си търговски дела, а именно като поиска от получателят да декларира /интрастат декларации/, че е получил стоките по начина, регламентиран в ЗДДС и ППЗДДС, и се снабди с необходимите документи, доказващи предаване на стоките. В подкрепа на този извод е и обстоятелство, че дружеството VARRIALE ALFREDO, VIN IT04141730160, получател на стоките, не е установено на посоченият адрес т.е. жалбоподателят е търгувал с „липсващ търговец“. Понятието „липсващ търговец“ е регламентирано в Регламент 1925/2004г., който е регламент по приложението на Регламент 1798/2003г. Според легалната дефиниция, „липсващ търговец“ е търговец, който е регистриран като данъчнозадължено лице за целите на ДДС, което потенциално, с намерение за измама, придобива или създава впечатление, че придобива стоки или услуги, без да заплаща ДДС и доставя тези стоки или услуги с ДДС, без да превежда дължимото ДДС на съответния национален орган. Когато тези предпоставки бъдат безспорно установени, може да се приеме, че получателят е липсващ търговец. Такива данни и констатации са установени в ревизионното производство, като в отговора на италианската данъчна администрация е посочено че: „VARRIALE ALFREDO“, представя рискови профили, характерни за фирми фигуранти, не подава ДДС и интрастат декларации, въпреки големия обем вътрешнообщностни покупки“. Остава и неопроверган фактът от представеният отговор от италианската администрация че: „Справка в данъчния регистър показва, че данъчното седалище на едноличната фирма „адрес липсва, Б.“ при това, е прехвърлило местожителството в чужбина, регистрирано в Регистър за регистрирани в чужбина италиански лица от 02.02.2018г.“ Процесните доставки са за периода от 01.10.2018г.–30.12.2018г., когато за дружеството практически е било невъзможно да извършва търговска дейност на посочения адрес в Р.Италия т.к. е с адрес извън Италия с оглед отговора на данъчната администрация.

В хода на ревизионното производство от страна ревизираното лице са представени документи за превоз на стоките от България за Р.Италия, а именно международни товарителници (ЧМР)/л.184, л.200, л.206, л.215, л.223/, които по смисъла на чл.9 ал.1 от Конвенцията за договора международен автомобилен превоз на стоки удостоверяват до доказване на противното условията на договора за превоз и получаването на стоката. Съгласно чл. 4 от Конвенцията за международни автомобилни превози на стоки (Конвенция CMR) удостоверяването на договорите за международни автомобилни превози на стоки се извършва с международна товарителница CMR, която може да се определи като тристранен договор между изпращача, превозвача и получателя на стоката. С подписване на товарителницата от изпращача и превозвача превозният договор се счита сключен. При доставка, получателят също следва да подпише и подпечата документа с вписване на мястото и датата на получаване на доставката. С това превозната операция

приключва. Без посочените реквизити, по същество превозвачът не би могъл да удостовери пред изпращача, че е изпълнил превозния договор, в който случай следва да отговаря за липса на товара. В приложените ЧМР кл. 24 са поставени печати на VARRIALE ALFREDO, но не се установява кое е лицето получило стоките, както и самото дружество получател не е декларирало стоките предмет на доставките. Съгласно чл. 5, ал. 1 и чл. 6 от Конвенцията за договора за международен автомобилен превоз на стоки (CMR), подписът на получателя не лишава частния документ от доказателствена сила, когато са изпълнени всички останали изисквания на конвенцията. Конвенцията, сочи, че товарителницата има доказателствена сила по отношение на условията на договора, в това число датата и мястото на товарене на стоки и на местополучаването им. Некоректното попълване на декларациите не засяга действието на договора за превоз, но некоректно попълнените международни товарителници – ЧМР, отнесени към другите доказателства по делото, а именно доставка до „липсващ търговец“, то очевидно следва извода за липсата на извършена ВОД.

При съвкупната преценка на събраните в хода на ревизионното производство доказателства и установените обстоятелства, се налага извод, че в процесния случай писмените потвърждения не съдържат изискуемата съгласно чл. 9, ал. 2, т. 4 от ППЗДДС информация, поради което правилно приходните органи приемат, че процесните сделки не са част от тристранна операция с всички произтичащи за това последици за РЛ от гледна точка на данъчното облагане.

При това положение „ПИ ЕНД ТИ СЪРВИС“ ООД се явява получател по процесните фактури, за които е приложим режимът на вътреобщностно придобиване. Съгласно чл. 62, ал. 1 от ЗДДС, за място на изпълнение на В. на стоки, мястото на изпълнение на В. е на територията на страната, когато стоките пристигат и превозът им завършва на територията на страната. В случая е налице изпълнение на територията на Р. България на основание чл. 62, ал. 2 от ЗДДС, тъй като не са изпълнени предпоставките, регламентирани в ал. 5 на чл. 62 от ЗДДС за дерогиране на ал. 2.

По изложените съображения жалбата срещу РА в потвърдената му от решаващия орган част е неоснователна и следва да се отхвърли.

С оглед изхода на производството, основателна е претенцията на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение в размер 4214.03 лв., изчислен съобразно чл. 8, ал. 1, т. 5 от Наредба № 1/2004 г., платими от жалбоподателя.

Водим от горното и на основание [чл. 160](#) и [161, ал. 1 от ДОПК](#), съдът,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „ПИ ЕНД ТИ СЪРВИС“ ООД, ЕИК[ЕИК], с адрес за кореспонденция [населено място], [улица], вх. Г, ет. 1, ап. 1, представлявано

от управителя П. П. С., срещу Ревизионен акт Ревизионен акт /РА/ №Р-22220319000787-091-001/19.08.2020г., издаден от Р. Р. Б.–орган, възложил ревизията и Е. М. И.-Г.–ръководител на ревизията, потвърден частично с Решение №1789/25.11.2020г. на Директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“–С. в обжалваната му част за допълнително начислен за периода 01.10.2018г.–31.12.2018г. ДДС в размер 140982,75 лв. и лихви в размер 28 069,05лв.

ОСЪЖДА „ПИ ЕНД ТИ СЪРВИС“ ООД, ЕИК[ЕИК], с адрес за кореспонденция [населено място], [улица], вх. Г, ет. 1, ап. 1, представлявано от управителя П. П. С. да заплати на Дирекция "ОДОП"С. при ЦУ на НАП сумата от 4214.03лв.(четири хиляди двеста и четиринадесет лева и 03 ст.), представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14 - дневен срок от съобщаването му на страните.

съдия: